

Petrole Buchillon

[Incipit Prologus]

- 1 Obsculta, o fili, praecepta magistri
et inclina aurem cordis tui
et admonitionem pii patris libenter excipe
et efficaciter comple,
- 2 ut ad eum per oboedientiae laborem redeas,
a quo per inoboedientiae desidiam recesseras.
- 3 Ad te ergo nunc mihi sermo dirigitur,
quisquis abrenuntians propriis voluntatibus
domino Christo vero regi militaturus
oboedientiae fortissima atque praeclara arma sumis.
- 4 Inprimis, ut quidquid agendum inchoas bonum,
ab eo perfici instantissima oratione deprecas,
- 5 ut, qui nos iam in filiorum dignatus est numero computare,
non debet aliquando de malis actibus nostris contristari.
- 6 Ita enim ei omni tempore de bonis suis in nobis parendum est,
ut non solum iratus pater suos non aliquando filios exheredet,
7 sed nec ut metuendus dominus irritatus a malis nostris
ut nequissimos servos perpetuam tradat ad poenam,
qui eum sequi noluerint ad gloriam.

- 8 Exurgamus ergo tandem aliquando
excitante nos scriptura ac dicente:
Hora est iam nos de somno surgere;
- 1 Ps-Bas., Admon. Prooem.; Hier., Ep. 22, 1 2 Aug., Civ. 11, 28; Vitae Patr. 5, 14,
15; Aug., Nat. et gr. 20, 22; Cypr., Ep. 63, 5; 65, 5 3 Ps-Bas., Admon. Prooem. et 1;
Hier., Ep. 22, 15; Vitae Patr. 5, 1, 9; Hist. mon. 31; Cypr., Hab. virg. 3; Caes., Serm.
202, 2; RMac 2, 4 4 Ps-Bas., Admon. 11; Vitae Patr. 5, 7, 18

- 9 et apertis oculis nostris ad deificum lumen
adtonitis auribus audiamus,
divina cotidie clamans quid nos admonet vox dicens:
- 10 Hodie si vocem eius audieritis,
11 nolite obdurare corda vestra;
11 et iterum:
Qui habet aures audiendi,
12 audiat, quid spiritus dicat ecclesiis.
Et quid dicit?
Venite, filii, audite me,
13 timorem domini docebo vos.
Currite, dum lumen vitae habetis,
ne tenebrae mortis vos comprehendant.)

- 14 Et quaerens dominus in multitudine populi, cui haec clamat,
operarium suum iterum dicit:
- 15 Quis est homo, qui vult vitam
et cupit videre dies bonos?
- 16 Quod si tu audiens respondeas: Ego,
dicit tibi deus:
- 17 Si vis habere veram et perpetuam vitam,
prohibe linguam tuam a malo
et labia tua ne loquantur dolum;
deverte a malo et fac bonum,
inquire pacem et sequere eam.
- 18 Et cum haec feceritis, oculi mei super vos
et aures meae ad preces vestras,
et antequam me invocetis, dicam vobis:
Ecce adsum.
- 19 Quid dulcius nobis ab hac voce domini
invitantis nos, fratres carissimi?

9-18 Aug., En. Ps 33, 16-18; 143, 9 12 Aug., En. Ps 33, 2, 16 18 Aug., En. Ps
33, 9; Passio Julian. 12

²⁰ Ecce pietate sua demonstrat nobis dominus viam vitae.

²¹ Succinctis ergo fide vel observantia bonorum actuum lumbis nostris per ducatum evangelii pergamus itinera eius, ut mereamur eum, qui nos vocavit in regnum suum, videre.

²² In cuius regni tabernaculo si volumus habitare, nisi illuc bonis actibus curritur, minime pervenitur.

²³ Sed interrogemus cum propheta dominum dicentes ei: Domine, quis habitabit in tabernaculo tuo aut quis requiescit in monte sancto tuo?

²⁴ Post hanc interrogationem, fratres, audiamus dominum respondentem et ostendentem nobis viam ipsius tabernaculi dicens:

Qui ingreditur sine macula et operatur iustitiam;

²⁶ qui loquitur veritatem in corde suo;

²⁷ qui non egit dolum in lingua sua;

qui non fecit proximo suo malum;

²⁸ qui opprobrium non accepit adversus proximum suum;

qui malignum diabolum aliqua suadentem sibi

cum ipsa suasionem suam a conspectibus cordis sui respuens deduxit ad nihilum

et parvulos cogitatos eius tenuit et adlisis ad Christum.

²⁹ Qui timentes dominum

de bona observantia sua non se reddunt elatos,

sed ipsa in se bona non a se posse,

sed a domino fieri existimantes

³⁰ operantem in se dominum magnificent

illud cum propheta dicentes:

²⁰ Cypri., Test. Prol. 28 Orig., Hom. in Num. 20, 22; Hilar., In Ps 136, 14; Ambr., Paen. 2, 106; Hier., Ep. 22, 6; In Ps 136, 9; Aug., En. Ps 136, 21; Conf. 8, 12, 28; Cassian., Inst. 6, 13 29 Cassian., Inst. 12, 17; Cypri., Ad Don. 4

LVII De artificibus monasterii

¹ Artifices si sunt in monasterio, cum omni humilitate faciant ipsas artes, si permiserit abbas.

² Quod si aliquis ex eis extollitur pro scientia artis suae, eo quod videatur aliquid conferre monasterio,

³ hic talis erigatur ab ipsa arte et denuo per eam non transeat, nisi forte humiliato ei iterum abbas iubeat.

⁴ Si quid vero ex operibus artificum venundandum est, videant ipsi, per quorum manus transigenda sint, ne aliquam fraudem praesumant.

⁵ Memorentur semper Ananiae et Saphyrae,

ne forte mortem, quam illi in corpore pertulerunt,

⁶ hanc isti vel omnes, qui aliquam fraudem de rebus monasterii fecerint, in anima patiantur.

⁷ In ipsis autem pretiis non subripiat avaritiae malum,

⁸ sed semper aliquantulum vilius detur,

quam ab aliis saecularibus dari potest,

⁹ ut in omnibus glorificetur deus.

LVIII De disciplina suscipiendorum fratrum

¹ Noviter veniens quis ad conversationem,

non ei facilis tribuatur ingressus,

² sed sicut ait apostolus: Probate spiritus, si ex deo sunt.

³ Ergo si veniens perseveraverit pulsans

et inlatas sibi iniurias et difficultatem ingressus

post quattuor aut quinque dies visus fuerit patienter portare

(LVII) 2 Aug., Praec. 1, 7; Bas., Reg. 102; Cypri., Test. 3, 51 4-7 Aug., OM 8

5 Cassian., Inst. 7, 25, 1; 7, 30 9 Virae Patr. 5, 10, 98 (LVIII) 1 Pachom., Praec. 49

1-4 Caes., Reg. mon. 1; Reg. virg. 58; Cassian., Coll. 20, 1 3 R4P 2, 27

3-4 Cassian., Inst. 4, 3, 1; 4, 32

- et persistere petitioni suae,
 4 annuatur ei ingressus et sit in cella hospitum paucis diebus.
 5 Postea autem sit in cella noviciorum,
 ubi meditent et manducent et dormiant.
 6 Et senior eis talis deputetur,
 qui aptus sit ad lucrandas animas,
 qui super eos omnino curiose intendat.
 7 Et sollicitudo sit, si revera deum quaerit,
 si sollicitus est ad opus dei, ad oboedientia, ad obprobria.
 8 Praedicentur ei omnia dura et aspera, per quae itur ad deum.
 9 Si promiserit de stabilitate sua perseverantia,
 post duorum mensuum circulum
 legatur ei haec regula per ordinem
 10 et dicatur ei: Ecce lex, sub qua militare vis;
 si potes observare, ingredere, si vero non potes, liber discede.
 11 Si adhuc steterit,
 tunc ducatur in supradictam cellam noviciorum
 et iterum probetur in omni patientia.
 12 Et post sex mensuum circuitum legatur ei regula,
 ut sciat, ad quod ingreditur.
 13 Et si adhuc stat,
 post quattuor menses iterum relegatur ei eadem regula.
 14 Et si habita secum deliberatione promiserit se omnia custodire
 et cuncta sibi imperata servare,
 tunc suscipiatur in congregatione

6 Cassian., Inst. 4, 7 7 Bas., Reg. 6; 7; Cassian., Inst. 4, 3, 1 8 Cassian., Coll. 24,
 25, 2; R4P 2, 26; Cypri., Hab. virg. 21 9 Caes., Reg. virg. 58; RMac 23

- 15 sciens et lege regulae constitutum, quod ei ex illa die non liceat
 egredi de monasterio,
 16 nec collum excutere desub iugo regulae,
 quem sub tam morosam deliberationem
 licuit aut excusare aut suscipere.
 17 Suscipiendus autem in oratorio coram omnibus promittat
 de stabilitate sua et conversatione morum suorum
 et oboedientiam
 18 coram deo et sanctis eius, ut, si aliquando aliter fecerit,
 ab eo se damnandum sciat, quem inridit.
 19 De qua promissione sua faciat petitionem
 ad nomen sanctorum,
 quorum reliquiae ibi sunt, et abbatis praesentis.
 20 Quam petitionem manu sua scribat aut certe, si non scit litteras,
 alter ab eo rogatus scribat; et ille novicius signum faciat
 et manu sua eam super altare ponat.
 21 Quam dum inposuerit, incipiat ipse novicius mox hunc versum:
 Suscipe me, domine, secundum eloquium tuum et vivam,
 et ne confundas me ab expectatione mea.
 22 Quem versum omnis congregatio tertio respondeat
 adiungentes: Gloria patri.
 23 Tunc ille frater novicius prosternatur singulorum pedibus,
 ut orent pro eo,
 et iam ex illa hora in congregatione reputetur.
 24 Res si quas habet,
 aut erogat prius pauperibus
 aut facta sollempniter donatione conferat monasterio

17 Cassian., Inst. 7, 9 18 Cassian., Inst. 4, 36, 2 23 Vitae Patr. 5, 13, 13
 24-25 RMac 24; Caes., Reg. mon. 1

25 nihil sibi reservans ex omnibus,
quippe qui ex illo die nec proprii corporis potestatem
se habiturum scit.

26 Mox ergo in oratorio exuatur rebus propriis,
quibus vestitus est,

et induatur rebus monasterii.

27 Illa autem vestimenta, quibus exutus est,
reponantur in vestiario conservanda,

28 ut, si aliquando suadenti diabolo consenserit,
ut egrediatur de monasterio, quod absit,
tunc exutus rebus monasterii proiciatur.

29 Illam tamen petitionem eius, quam desuper altare abbas tulit,
non recipiat, sed in monasterio reservetur.

LIX De filiis nobilium aut pauperum, qui offeruntur

1 Si quis forte de nobilibus offerit filium suum deo in monasterio,
si ipse puer minor aetate est, parentes eius faciant petitionem,
quam supra diximus;

2 et cum oblationem ipsam petitionem et manum pueri involvant
in palla altaris et sic eum offerant.

3 De rebus autem suis aut in praesenti petitione
promittant sub iureiurando, quia numquam per se,

numquam per suffectam personam nec quolibet modo
ei aliquando aliquid dant aut tribuunt occasionem habendi;

4 vel certe, si hoc facere noluerint et aliquid offerre volunt
in elemosinam monasterio pro mercede sua,

5 faciant ex rebus, quas dare volunt, monasterio donationem,
reservato sibi, si ita voluerint, usu fructu.

25 Cassian., Inst. 2, 3, 1; 4, 20; Coll. 18, 7, 24, 23; Bas., Reg. 106; RMac. 24
26-28 Pachom., Praec. 49; Cassian., Inst. 4, 5-6

- 8 caritatem fraternitatis caste impendant;
9 amore deum timeant;
10 abbatem suum sincera et humili caritate diligant.
11 Christo omnino nihil praeponant,
12 qui nos pariter ad vitam aeternam perducant.

LXXXIII De hoc, quod non omnis iustitiae observatio in hac sit regula constituta

- 1 Regulam autem hanc descripsimus, ut hanc observantes
in monasteriis aliquatenus vel honestatem morum
aut initium conversationis nos demonstrare habere.
2 Ceterum ad perfectionem conversationis qui festinat,
sunt doctrinae sanctorum patrum, quarum observatio
perducit hominem ad celsitudinem perfectionis.

3 Quae enim pagina aut qui sermo divinae auctoritatis veteris
ac novi testamenti non est rectissima norma vitae humanae?

4 Aut quis liber sanctorum catholicorum patrum
hoc non resonat,

ut recto cursu perveniamus ad creatorem nostrum?

5 Necnon et collationes patrum et instituta et vitas eorum,
sed et regula sancti patris nostri Basilii,

6 quid aliud sunt nisi bene viventium

et oboedientium monachorum instrumenta virtutum?

7 Nobis autem desidiosus et male viventibus atque negligentibus
rubor confusionis est.

- 8 Quisquis ergo ad patriam caelestem festinas,
hanc minimam inchoationis regulam descriptam

9 Cassian., Coll. 11, 13; Sacr. Leon. 30, 1104; Cypr., Dom. orat. 15; Ambr., Expos. Ps
118, 18, 10 11 Cypr., Dom. orat. 15; Ad Fort. 6; Aug., En. Ps 29, 9 11-12 Cypr.,
Ep. 76, 7 (LXXXIII) 1 Cassian., Coll. 21, 10, 1; Inst. 4, 39, 1; Vitae Patr. 5, 11, 29;
Hist. mon. 31 2 Cassian., Inst. 4, 8; Coll. 2, 24; 9, 2, 3; 9, 7, 4; 10, 8; 20, 3; 21, 5, 4
3-4 Cassiod., Comm. psalt. ps 16; 22 5-6 Vita Patr. Iur. 174 6 Ambr., Expos. Ps
118, 18, 17-18; Cassian., Coll. 6, 10, 3; 24, 24, 3 7 Ambr., Expos. Ps 118, 18, 11;
118, 18, 13; Cassian., Coll. 12, 16, 3; Vita Patr. Iur. 113 8 Vitae Patr. 5, 11, 29; Aug.,
OM 10